

„Hvortil skal vi opdrage vore Døtre?“

Tanker til Eftertanke,

paa Grundlag af Adele Crepaz: „Die Gefahren der Frauenemancipation.“

Efter Gladstones anerkendte Udtalelser om Adele Crepaz' Piece: »Die Gefahren der Frauenemancipation«, forskrev jeg i Oktober 1892 denne Afhandling og fandt den saa sund i sit Syn paa Kvindesagen, saa klar i sin Tanke og saa overbevisende i sin Form, at jeg formente, at en Oversættelse af den kunde være oplysende og retvisende for mange Hjem og støttende for den Modstand, jeg ved min Skoleplan har opbudt, og den Bevægelse jeg ved mit Husgærningskursus har rejst mod Kvindeemancipationens Begyndelsesstadium; Præliminæreksamen som Skolegangens afsluttende Led. De mange Krav, som min omfattende Virksomhed har stillet til min Tid i Vinterens Løb, har forsinket mig i denne min Plans Udførelse, og idet jeg nu oprigtig glæder mig over, at Bogen fra anden Side bliver oversat, vil jeg ved nogle Uddrag af den gøre mit til, at den faar saa stor Udbredelse som mulig.

Adele Crepaz skriver blandt meget andet sandt og fornuftigt i sin Afhandling:

»Kvinden fortrænger Manden fra de Omraader, som i Følge hans nære overlegne Aandskraft egenlig tilhøre ham, uden at yde noget af Betydning og fjerner sig mere og mere fra Maalet for sin naturlige Bestemmelse. Hun opfatter ikke sin Livsopgave som »Kvinde«, men i Ligeberettigelse med Manden som »Menneske« og forglemmer den Naturlov, der anviser hvert Køn sin Del af Arbejdet. Kvindens Konstitution vil maaske kunne gøres arbejdsdygtigere, mere hærdet, dog kun paa Bekostning af hendes »særlige Bestemmelse«, thi Naturens Love tilsidesættes ikke ustraffet.«

»Vil nu Kvindens Ligeberettigelse med Manden bidrage til Menneskehedens Vel? Den Omstændighed, at enkelte begavede Kvinder med Held er gaaede ind i Mændenes Virkekreds og har vunden Anseelse og fortjent Penge, er ikke noget stærkt vejende Moment og kan i et saa stort Spørgsmaal absolut ikke være af afgørende Betydning. Vi tale her om Kvindens fuldstændige politiske og sociale Ligestillethed, som af Forkæmperne for Kvindesagen dog skal vindes gennem Kamp Skridt for Skridt, ikke om de Reformere, som den nyere Tid har gennemført til Gavn for Kvindens Stilling i Samfundet.

Antage vi, at Kvindens Ligestillethed med Manden gennemføres, staar Kvinden Side om Side med Manden paa Livets store Arena og kæmper med ham om de samme Maal,